

29 NEDRE TASTA

er området mellom Randabergveien / Gl.Randabergvei og Store Stokkavatn. Grensen mot byen var Lyngveien opp til Knudmanns- steinen på Byhaugen. så gikk grensen i en stor bue i skråningen ned mot Egenes løkker, over innslaget til Byhaug-tunnelen og mot Lille Stokkavatn. Her gikk grensen uti vannet slik at 3 Tastagårder hadde strandlinje og så gikk grensen i bekken ut til Store Stokkavatn.

Fra Gamle Randabergvei gikk grensen opp før Bedehuset gikk videre opp forbi skolen og så skråningen langs Eskelandsveien mot Dusavik-krossen. Her bøyde den av mot bekkefarendet inderst i Lille Dusavik- Herfra gikk grensen opp til E-39 slik at Bergesen- (Årtun-) gården hørte til Nedre Tasta. Fortsatte opp langs Kvernevikveien og opp på flaten krysset den Kvernevik-veien ned til 2 gården som var overført fra Sunde. og derfra ut i Store Stokkavann.

Nedre Tasta var eid av Kongen og solgt i 1660 til riksadmiral Ove Gjedde. I 1723 er Madam Seehusen (1639-1714) oppført som eier. Hun var gift med Morten Hansen Seehusen (1619-94) handelsmann og reder.

På slutten av 1700-tallet ble de første parsellene solgt ut til selveiere. I 1801 var det 5 selveiere, (og 3 husmenn) i 1825 11 selveier.(og 11 husmannsplasser) Matrikkelen 1838 har 18 selveiere, 1850: 35 selveier. 1886: 55 bruksnr fordelt på 38 selveiere, Fram mot 1900 ble det skilt ut noen få nye bruk.

Folke-/manntallene på 16- og 1700-tallet er mangelfulle og det er for det meste bare menn som er tatt med. 1664: 6 fulle ødegårder og 14 menn, 1701: 6 hustander .og 13 menn, 1756 5 hustander og 23 personer. 1801 38 personer.

Bosettingen på Tasta kan deles på 3 epoker:

Det er umulig å få tallfestet befolkningen på 16- og 1700-tallet og det er bare et par familier som har etterkommere inn på 18-tallet

Første halvdel av 1800-tallet er den store nybygger-tiden Folk flyttet fra alle deler av fylket bygde hus og ryddet jord, Mye av Tasta var lyngheier og myrlendt, så driften på mange av brukene var beskjeden, ikke alle hadde hest og 3- 4 kyr var vanlig.

Etter 1945 ble deler av Vølstadgården - området mot bygrensen - lagt ut til boligtomter.

En del slektninger/ barn fikk tomter , men mange av innflytterne hadde ikke røtter på Tasta.

Først etter kommunesammenslåingen i 1965 ble det igjen fart i boligutbyggingen men store området ble sikret til landbruk- og friområder.